

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 78.

1836.

EN ΑΘΗΝΑΙΣ, 28 Δεκεμβρίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Διατάγματα 1) περὶ διασφήσεως τοῦ § 22 τοῦ Β. διατάγματος τῶν 29 Σεπτεμβρίου. (9 Οκτωβρίου) περὶ σχηματισμοῦ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου. 2) περὶ σχηματισμοῦ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ώς πρὸς τὴν κατ' ἔρήμην διαδικασίαν εἰς δίκαιας περὶ διοικητικοῦ λογιστικοῦ 3) περὶ τῶν τελῶν τοῦ χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων. — 4) περὶ προσθήκης εἰς τὴν ἀστυνομίαν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας. — 5) περὶ διορισμῶν γενικῶν ἐμβολιαστῶν.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ:

Περὶ διασφήσεως τοῦ §. 22 τοῦ Β. διατάγματος τῶν 29 Σεπτεμβρίου. (9 Οκτωβρίου) περὶ σχηματισμοῦ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

Ο ΘΩΝ Ε Α Ε Ο Ι Θ Ε Ο Υ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἐπίσημον διασάφησιν τοῦ §. 22 τοῦ Ημετέρου διατάγματος τῶν 29 Σεπτεμβρίου. (9 Οκτωβρίου.) 1833 περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διατάττομεν ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Πρεστέρας ἐπὶ τῶν Οίκονομ. Γραμμ., ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὰ ἐφεζῆς.

1) Οἱ ὄρισμὸς τοῦ ἡθέντος διατάγματος, κατὰ τὸν διποῖον δὲ ὑπόλογος ἔχει νὰ δώσῃ λογαριασμοὺς καὶ νὰ ἐπιφέρῃ ἀπόδειξιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, πρὸν κάμη ἐναντίον αὐτῆς προ-

φυγὴν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἐφαρμόζεται μόνον εἰς τοὺς λογιστικοὺς ὑπαλλήλους τοὺς διορισθέντας κατὰ τὴν ἀπὸ 25 Ιανουαρίου. (6 Φεβρ.) 1833 καὶ εἰς ἐκείνας τὰς ὑποθέσεις τοῦ ταμείου, τὰς δποίας δυνάμει τῆς θέσεώς των ἢ ἄλλων ἀνατείμενων εἰς αὐτοὺς ἴδιαιτέρων χρεῶν ἐπιμελήθησαν αὐτοὶ μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην.

2) Οἱ πρὸ τῆς προειρημένης περιόδου διορισθέντες ὑπόλογοι ἐν γένει, καὶ ἐκεῖνοι οἱ λογιστικοὶ ὑπαλληλοὶ, οἱ δποίαι κατὰ τὸν §. I δέν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ως καθαυτὸν ὑπαλληλοὶ ταμείου εἶναι ἀπολύτως ὑπόχρεοι, νὰ παρουσιάσωσιν πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δημοσίου ἐγγύτην ἀναγνωρισθεῖσαν παρὰ τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ως ἀξιόχρεων, ἀμέσως πρὸ τῆς προσφυγῆς, πρέπει μόλον τοῦτο νὰ ἀποδείξωσιν ἐγγράφως τὴν προσφυγὴν τούτων νόμιμον.

Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς ὑπόλογος ἔχῃ κτήματα ἀκίνητα

τούμα, μάλιστα εἰς τὸν §. 40 διθέντων ὄρισμαν. Ή καὶ ἔρημην ἀπόφασις αὕτη ἔχει τὸ αὐτὸν ἀποτέλεσμα, ἢ σκοτικὴ λογιστικὴ ἀπόφασις, ἀν δὲν ἀναιρεθῇ πάλιν δηλαδὴ κατὰ συνέπειαν τῆς γενησομένης κατὰ τὸ ἅρ. 3 καὶ 4 ἀνακοπῆς.

Ἄρθρ. 3.

Ἐναντίον τῆς κατ' ἔρημην ἀπόφασεως ταύτης δύναται ὁ λογιστής, ἐντὸς δικτύου ἡμερῶν ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας, ἡσοίκ ἀργίζει ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς παραδόσεως τῆς ἀπόφασεως, νὰ κάμη ἀνακοπὴν εἰς αὐτὸν τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον. Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀνακοπῆς, πρέπει ἐντὸς τῆς σημειώσεως προθεσμίας, ἢ εἰς αὐτὸν τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον νὰ ἐκτεθῇ, ἢ νὰ παραδοθῇ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον τῆς διαμονῆς του, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς εἰς τὴν τελευταίαν περίστασιν, πρέπει νὰ σταλῇ ἀντίγραφον τῆς ἀποδείξεως ταύτης παρὰ τοῦ ὑπολόγου ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας δι' ἴδιαιτέρας ἀναφορᾶς πρὸς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον. Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀνακοπῆς πρέπει νὰ περιέχῃ τοὺς λόγους καὶ ἔγγραφους ἀποδείξεις, διτε ἡ ἀπαίτησις εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀναθεωρήσεως, ἢ ἡ παρουσίας τῶν δι' αὐτοῦ ἀπαιτουμένων ἀποδείξεων, ἢ τὸν ἀληθῶς ἀδύνατον εἰς τὸν λογιστὴν ἐντὸς τῆς προσδιορισθεῖσης εἰς αὐτὸν προθεσμίας ἐπὶ τούτῳ, καὶ νὰ ἦναι ταυτοχρόνως συνωδευμένον καὶ ἀπὸ τὴν ἡδη ἀπογρόντως γενομένην ἀπάντησιν τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἀναθεωρήσεως, ἐπισυνημένων καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν.

Ἄρθρ. 4.

Τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἀπόφασίζει περὶ τῆς γενομένης ἀνακοπῆς· ἡ δικαιιασία ἐνταῦθα διευθύνεται κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ §. 40 τοῦ ῥηθέντος διατάγματος. Ἐὰν εὔρῃ αὐτὴν βάσιμον, τότε προχωρεῖ εἰς τὴν τακτικὴν λογιστικὴν ἀπόφασιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γενομενῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸ τῆς ἀναθεωρήσεως πρωτόκολλον, καὶ τῶν ἐπισυναφθέντων εἰς αὐτὴν ἀποδείξεων κατὰ τὸν προσδιωρισμένον τρόπον· ἀν δὲ τὴν ἀπορρίψῃ, ὁ λογιστής δύναται νὰ κάμη χρῆσιν ἀκόμη μόνον τοῦ εἰς τὸν §. 22 τοῦ διατάγματος τῶν 27 Σεπτεμβρίου (9 Οκτωβρίου) 1833 σημειωθέντος λογιστικοῦ δικαιώματος τῆς ἐφέσεως εἰς τὸ Ἡμέτερον συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας, κατὰ τοὺς εἰδικοὺς ὄρισμοὺς τοῦ Ἡμέτερου σημερινοῦ διατάγματος.

Ἄρθρ. 5.

Τὸ Ἡμέτερον ἐλεγκτικὸν συνέδριον διετάχθη κατὰ τὸ νεῦμα τῶν §§. 17 καὶ 38 τοῦ ῥηθέντος διατάγματος να προσδιορίζῃ καὶ παρεκτείνῃ καταλλήλως τὰς προθεσμίας διὰ τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀναθεωρήσεως, λαμβάνον πάντοτε ὅπ' ὅψιν τὰς ὡς πρὸς τοῦτο ὑπαρχούσας εἰδικὰς περιστάσεις, καὶ μάλιστα τὴν ἀπόστασιν, ἀπουσίαν, βραχεῖαν ἀσθένειαν τοῦ λογιστοῦ κτλ. ταυτοχρόνως ὅμως νὰ ἀφαιρέσωσιν ἀπὸ τὸν λογιστὴν

πᾶν μέσον εἰς τὸ νὰ ἀργοπορῇ ἐκ προθέσεως τὴν λογιστικὴν δίκην του.

Ἄρθρ. 6.

Τὸ Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα τὸ διοῖον διὰ τούτου λαμβάνει ἵσχυν προσωρινοῦ νόμου δημοσιευθησόμενον καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Δεκεμβρίου 1836 (8 Ιαν. 1837.)
Ἐρ ὀρόματι καὶ κατ' ἴδιαιτέρα διαταγὴν τῆς Λύτου
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως
Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΗΣΠΕΡΓ., Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΕΘΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν τελῶν τοῦ χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἔγγραφων.

Ο ΘΩΝ ΕΛΕΦΘΕΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἔχοντες ὅπ' ὅψιν τὸ προσωρινόν μας διάταγμα τῷ 7 Σεπτεμβρίου 1836 τὸ ἀφορῶν τὴν Ἰφαρμογὴν τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἔγγραφων, ἐπὶ τῷ προτάσει τῆς Γραμ. τῶν Οἰκονομ., καὶ τῷ γνωμοδοτήσει τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατίττομεν πρὸς εὐκολίαν τῆς δεσοληψίας τὸ ἔξτις.

Ἄρθρ. 1.

Τὰ τελητὰ τοῦ χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἔγγραφων τῶν διαλαμβανομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 29 ἀριθ. 8, 9, καὶ 10 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου θέλουν εἰσθαι εἰς τὸ ἔξτις.

Διὰ τὰς συναλλαγματικὰς τὰς μέχρι 1000 δραχμῶν
25 λεπ.

Ἀπὸ 1001 ἕως 2000	50 *
Ἀπὸ 2001 ἕως 4000	1 δρ.
Ἀπὸ 4001 ἕως 8000	2 —
Ἀπὸ 8001 ἕως 12000	3 —
Ἀπὸ 12001 ἕως 20000	5 —
Ἀπὸ 20001 καὶ περιπλέον 10	—

Ἄρθρ. 2.

Óταν μία καὶ ἡ αὐτὴ συναλλαγματικὴ ἐκδοθῇ εἰς περισσότερα ἀντίτυπα, τότε ὑπόκειται ἔκαστον αὐτῶν εἰς τὸ δικαιώματοῦ χαρτοσήμου τὸ ἐν ἄρθρῳ I σημειούμενον:

Ἄρθρ. 3.

Τὰ ἐμπορικὰ ταῦτα ἔγγραφα δύνανται νὰ γραφθῶσιν ἐπὶ τοῦ ἀνήκοντος χαρτοσήμου τῆς τάξεως, πλὴν οἱ ἐμπόροι ἐμποροῦν καὶ νὰ τυπώσουν ἐν τῷ σφραγισθέντος τοὺς περὶ αὐτῶν εἰς χρῆσιν ὅντας τύπους, πρὸ τῆς μεταχειρέ

σεως αὐτῶν, καὶ τοῦτο κατὰ τὸν διαταχθέντα τρόπον καὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν ἄρθρων γ καὶ 8 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, καὶ ἐξαιρέτως μὲ τὴν ἐνσήμασιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ I τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἄρθρ. 4.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. γ τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου θέλεται παραθῆ διὰ τὰς συναλλαγματικὰς χωριστὰν συγκίμα χαρτίου, ἔχοντος μέγεθος τοῦ τρίτου μέρους τοῦ ἡμίσεως φύλλου τοῦ χαρτοσήμου, καὶ ποιότητα τὴν πλέον ἐκλεκτὴν, καὶ ἐφοδιασμένον ἐν ταυτῷ μὲ τὸ χαρτόσημον τῆς τάξεως κατὰ τὸ ἄρθρον I τοῦ παρόντος διατάγματος.

Διὰ νὰ εὔκολυνθῇ ἡ πρόσθεσις τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου εἰς συναλλαγματικὰς, εἰς τὰς δημόσιες κατὰ τὸν νόμον πρέπει νὰ ὑπάρχῃ, θέλουν τυπωθῆ καὶ ἴδιαιτέρως ἐνσημάνει χαρτία συγκίματος διαφορετικοῦ, ἔχοντα τὸ ἡμίσημον πλάτους καὶ μήκους τῶν πρισμάτων συναλλαγματικῶν, καὶ ποιότητα λεπτοῦ χαρτίου τῆς πόστας, διὰ νὰ προσθέτωνται, κατὰ τὸν διαταχθέντα τρόπον εἰς τὰς ἀνηκούσας συναλλαγματικὰς ἀπὸ τοὺς διοικητικοὺς ταμίας διὰ τῆς σφραγίδος των τῆς ἐπὶ χαρτίου μὲ ὅπιας προσκολλώμενα.

Ἄρθρ. 5.

Η Ἡμέτερα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμ. ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ δημόσιον λαμβάνοντας ἵσχυν προσωρινοῦ νόμου, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Δεκεμ. 1836 (8 Ἰανουαρ. 1837) Ἐρ ὁρόματι καὶ κατ' ἴδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ:

Περὶ προσθήκης εἰς τὴν ἀστυνομίαν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

Ο ΘΩΝ

Ε Α Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ως προσθήκης τὸ Ἡμέτερον διάταγμα τῶν 15 (27) Δεκεμβρίου 1836 περὶ τῆς ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, ἐνεκρίναμεν καὶ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἐφεξῆς δύο ἄρθρων τοῦ ναυτικοῦ κανονισμοῦ.

I. Όταν τὰ Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα διαπλέωσι πλησίον Ἑλληνικοῦ πολεμικοῦ, διαβίνουν ἀπὸ τὴν πρύμνην αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὴν ὑπήνεμον ὑφόνουν δὲ καὶ τὰ διακριτικά των σημεῖα, καὶ χαρτεοῦν μὲ τὴν σημαίαν των.

2. Καὶ ἐν τῶν Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων, ἐκτὸς τῶν ἔχοντων ἄδειαν ταχυπλόων δὲν δύναται νὰ φέρῃ ἐπισείσαντα.

Η ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἡμέτερα Γραμματεία τῆς ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Δεκεμβρίου 1836, (8 Ἰανουαρ. 1837) Ἐρ ὁρόματι καὶ κατ' ἴδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διορισμῶν γενικῶν ἐμβολιαστῶν.

Ο ΘΩΝ

Ε Α Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῆς προτάσει τῆς Ἡμέτερας ἐπὶ τῶν ἐπωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν, καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθρ. 1. Διορίζονται τέσσαρες γενικοὶ ἐμβολιασταὶ εἰς ὅλον τὸ κράτος.

Ἄρθρ. 2. Ἐκ τῶν ἐμβολιαστῶν τούτων, ὁ μὲν εἰς θέλαις εὑρίσκεται εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα, ἔχων τὴν διαμονήν του εἰς τὴν πρωτεύουσάν Μακρὸν δεύτερος καὶ τρίτος εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἔχοντες τὴν διαμονήν των εἰς Καλάμας καὶ Ηπέρχας, καὶ ὁ τέταρτος εἰς τὰς νήσους, ἔχων τὴν διαμονήν του εἰς Σύραν.

Ἄρθρ. 3. Τὰ γρέη τῶν ἐμβολιαστῶν τούτων εἶναι-

ά. Νὰ διατηρῶνται πάντοτε νεαρὰν καὶ καθηρὰν ὅλην δακτυλίου εὐλογίας;

β'. Νὰ ἔχωσι πάντοτε ἰκανὴν τοιχύτην ὅλην πρόχειρον, διὰ νὰ πέμπωσι, ὅπου εἶναι χρεία ἐντὸς τῆς περιφερείας ἐκάστου, ὁσάκις ζητηθῆ παρὰ τῶν ἀρχῶν.

γ'. Νὰ ἐμβολιαζῶσι τοὺς ἐντὸς τῆς πόλεως, ὅπου διαμένουν ἐνδεεῖς, ὀμισθί.

δ'. Θέλουν περιοδεύεις ἐντὸς τῆς περιφερείας των τούλαγιστον ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ διὰ νὰ βεβαιωθῶσι περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου, περὶ ἐγκεντρισμοῦ τῆς δαμαλίδος, καὶ νὰ ἐγκεντρίζωσιν εἰς τὴν εὐκαιρίαν ταύτην τοὺς ἐνδεεῖς.

Ἄρ. 4. Εκατός τῶν γενικῶν ἐμβολιαστῶν θέλει λαμβάνει 1000 δραχμ. κατ' ἔτος, ἐκ τῶν δημόσιων τὸ ἡμίσημον θέλει εἰσθαι κατ' ἔτος εἰς ἀποζημίωσιν τῶν ἐξύδων τῆς περιοδείας.

Ἄρ. 5. Ή ἐπὶ τῶν ἐπωτερικῶν Γραμματείας ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Δεκεμβρίου 1836.

Ἐρ ὁρόματι καὶ κατ' ἴδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ώς ιδιοκτησίαν, δύναται δὲ ἐπὶ τούτων νὰ ληφθῇ ἀκόμη διὰ τὸν μέγιστον ὄρον τοῦ χρέους, τοῦ ὅποιου εἶναι ὑπόλογος, κατὰ τὰς δρισμοὺς τοῦ περὶ ὑπερηκῶν νόμου, σημείωσις ὑποθήκης ἀσφαλίζουσα τὸ ὅμοστον, τότε θέλει γίνεσθαι τοῦτο πρὸ πάντων παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκον. Γραμμ. εἰς τὴν ὅποιαν περίσσασιν τότε δύναται νὰ παρατηθῇ καὶ ἡ προμνησθεῖσα παρουσίας· ἐγγυήσεως· ὁ ὑπόλογος πρέπει νὰ λάβῃ τινὰ νομιμότητα, καὶ περὶ τούτου εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς προσφυγῆς του διάποδεικτικοῦ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματείας.

3) Τοῦ ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας μοναδικῆς ἐξουμένου, ἕκας; διὰς κάμνει προστυγὴν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως, εἰς τὸ Ημέτερον γεν. ταμεῖον ποσότητα διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίας τὸ ὄποιον θέλει ἀποδεικνύει ἐπίσης εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς προσφυγῆς του διὰ τοῦ πρωτοτύπου ἀποδεικτικοῦ τῆς παραλαβῆς τοῦ ταμείου· εἰς τὸ ἐναντίον δὲ ἡ προστυγὴ του εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας δὲν θέλει λαμβάνει ἀκρότατον.

4) Ή διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίας ποσότης αὗτη θέλει συνίσταθαι εἰς διοικοσίας δραχμάς.

Ἐὰν τὸ εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἐλεγ. Συνεδρίου ἐκφρασθὲν γρίος τοῦ ὑπολόγου δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 2000 δραχμάς· ἀν δριών ὑπερβαίνῃ, τότε πρέπει διὰ ἐκάστην περαιτέρω γιλιάδα δραχ. νὰ καταβάλλωνται ἀκόμη πενήντα δραχ. χωρὶς μολοντοῦτο ὁ ἀνώτατος ὄρος τῆς διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίας ποσότητος νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς 500 δραχ.

5) Εὰν ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐλεγκτ. Συνεδρίου ἀναφορικῶς ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ποσότητος τῆς ἐγγυήσεως ἐπικυρωθῇ, ἡ ἐπαυξηθεῖσα παρὰ τοῦ Συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας πότε ἡ καταβληθεῖσα ποσότης μένει ὡς ποινὴ τῆς ἀποτυχίας πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου, ἐὰν δὲ ἡ ἀπόφασις μετριασθῇ εἴτε ἐν γένει ἡ καὶ μόνον ἐν μέραι, τότε ἡ καταβληθεῖσα διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίας ποσότης πρέπει νὰ ἐπιτρέψεται ὀλόκληρος εἰς τὸν ποιούμενον τὴν προσφυγὴν.

6) Τὰ διὰ τὴν ποινὴν τῆς ἀποτυχίαςχρήμα τὰ διαχειρίζονται ὡς πρὸς τὴν καταχώρισιν εἰς τὰ κατάσχη, καὶ τὴν καταλόγισιν, εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθὼς καὶ αἱ ποιναὶ τῆς ἀποτυχίας εἰς τὰ δικαστήρα.

7. Τὸ παρὸν διάταγμα ἐφαρμόζεται ἀκόμη καὶ εἰς τοὺς ὑπολόγους τῶν δημοσίων καταχράτων, σχολείων καὶ κοινοτήτων, τῶν ὅποιων τὸ λογιστικὸν κατὰ τὸν §. 32 τοῦ διατάγματος τῶν 27 Σεπτεμβρίου 1833 θέλει ἐκδικάζεται ἀπὸ τὸ ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

8. Ή ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμμ. παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, τὸ ὅποιον λαμβάνει τούτην προτιμωῦν νόμου δημοσιεύσησμενον καὶ διὰ τῆς ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Δεκεμβρίου 1836 (8 Ιανουαρίου 1837.)
Ἐρ ὀρόματι καὶ κατ' ἴδιαιτέρα διαταγὴν τῆς Αὕτου
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙEZΗΣ, Γ. ΛΑΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ σηματισμοῦ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνέδριου ὡς πρὸς τὴν κατ' ἐρήμην διαδικασίαν εἰς δίκας περὶ διοικητικοῦ λογιστικοῦ.

Ο ΘΩΝ ΕΛΕΩΘΕΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας διὰ νὰ ἀναπληρώσωμεν ἀναγκαίως τὸν §§. 17 καὶ 38 τοῦ διατάγματος τῶν 9 Οκτωβρίου (27 Σεπτεμβρίου) 1833 περὶ σηματισμοῦ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνέδριου ὡς πρὸς τὴν κατ' ἐρήμην διαδικασίαν εἰς δίκας, περὶ διοικητικοῦ λογιστικοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

Ἄρθρ. I.

Οταν ὁ λογιστής ἐντὸς τῆς προσδιορισθείσης προθεσμίας δὲν ἀπολεγθῇ εἰς τὸ κοινοποιηθὲν εἰς αὐτὸν κατὰ τὸν §. 38 τοῦ φημέντος διατάγματος, πρωτόκολλον τῆς ἀναθεωρήσεως, διὰ νὰ ἀκουσθῇ καὶ δικαιολογηθῇ, καὶ δὲν ἐπιφέρῃ τὰς ἀπαιτουμένας ἀποδείξεις τῆς ἀπολογίας ταύτης ταυτοχρόνως, η δταν δὲ ἴδιαιτέρας περιστάσεις, δὲν προσπαθητῇ νὰ λάβῃ παρέκτασιν τῆς προθεσμίας ἐν καιρῷ, τότε τὸ Ημέτερον ἐλεγκτικὸν συνέδριον, ἐπαπειλοῦν εἰς αὐτὸν γρηματικὴν ποινὴν (§§. 17 καὶ 38) θέλει τοῦ προσδιορίσει περαιτέρω προθεσμίαν, η ὅποια ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς κοινοποιησεως θέλει ἐκτείνεσθαι εἰς 10-40 ἡμέρας, διὰ δὲ τοὺς λογιστὰς, οἵτινες εὑρίσκονται ἐκτὸς τοῦ κράτους θέλει εἰσθαι ἀπὸ ἐξ ἑδομάδας ἐως ἐξ μῆνας.

Άρθρ. 2.

Ἀν καὶ ἐντὸς τῆς δευτέρας προθεσμίας ταύτης δὲν γίνῃ ἡ ἀπογραφὴ ἀπάντησις, συνοδευμένη μὲ τὰς ἀτατουμένας ἀποδείξεις, η δὲ παράδοσις, τόσον τοῦ πρωτόκολλον τῆς ἀναθεωρήσεως, ὃσον καὶ ἡ ἀπόφασις τῆς ἐγκρίσεως, τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. I ἐγκριθείσης δευτέρας προθεσμίας εἰς τὸν λογιστήν, κατὰ τὰ περιστέντα εἰς τὰ πρακτικὰ ἀποδεικτικά του, ἔγινεν ἀσφαλῶς, τότε τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ἐκδίδει τὴν κατ' ἐρήμην λογιστικὴν ἀπόφασίν του, φυλαττούμενων τῶν εἰς τὸ Ημέτερον διά-

